

ή περιβολή, τὰ ὄπλα καὶ ἄλλα ἐξαρτήματα, πάντα ἦσαν κεχρωματισμένα. Ἐνια τῶν χρωμάτων ἰδίᾳ δὲ τὰ κυανὰ καὶ τὰ ἐρυθρὰ διετήρησαν ἐν μέρει μοναδικὴν ζωηρότητα. Εἰσέτι διασώζει ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τὴν ἐντύπωσιν λεπτοῦ χρωματισμοῦ, μεταξὺ τοῦ ροδίνου καὶ τοῦ κινναβάρους, ὅπερ, ἐν μιᾷ τῶν θηρευτικῶν σκηνῶν στολιζει διὰ τοῦ ἄνθους αὐτοῦ μανθῦαν, θεθεμιμένον ἐπὶ τοῦ βραχίονος ἐνὸς τῶν προσώπων. Ἄλλ' οὐχὶ ἐνταῦθα μόνον ἔγκειται ἡ μόνη ἀξία τοῦ ἔργου. Ὁ γλύπτης, ὅστις κατήρτισε τὰς παραστάσεις ταύτας εἶχε σπανίαν ἐφευρετικότητά· οὐδὲν ποικιλλότερον τῆς διατάξεως τῶν ὁμίλων αὐτῶν. Αἱ κινήσεις τῶν μορφῶν τούτων ἐνέχουσι πῦρ, ἐλευθερίαν, προδίδουσαν τόλμην, μὴ χωροῦσαν ὅμως μέχρι τοῦ ὑπερβολικοῦ. Καὶ ὑπὸ ἄλλας ἐπόψεις τὸ αὐτὸ παρατηρεῖται, ὡς ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ σχήματος π. χ. ὅπερ καίπερ νέον πολὺν ἐνέχει τὸν πλοῦτον ἐν τῇ ἀπλότῃ. Ἐν ταῖς παραστάσεσιν ἀνακαλύπτεται βαιεῖα ἐπιγνώσις τῆς ζωῆς εἰκόνας, θεθεμιμένη εἰς χρῆσιν πλουσίας καὶ λαμπρᾶς φαντασίας· οὕτως οὐχὶ ἄνευ ἐκπλήξεως παρατηρεῖται ἐπὶ μιᾷ τῶν παρεῖων παραστάσεσιν τόσον δυσάρετος οἷα ἡ λέοντος, ἐμβάλλοντος τοὺς ὄνυχας αὐτοῦ ἐπὶ τῶν νώτων ἵππου· τούναντίον ἡ ἔλαφος εἶναι πιστὴ ἀπομίμησις τοῦ πρωτοτύπου καὶ τοῦτο διότι ὁ γλύπτης οὐδέποτε εἶδε λέοντα, ριπτόμενον ἐπὶ τῆς λείας αὐτοῦ, ἐνῶ ἐκεῖνο τὸ ὄποιον παρετήρησαν καὶ εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοῦτο ἀπετύπωσε μετ' εἰλικρινότητος ζωηρότητος· κέχτηται πλέον τὴν καλαιότησιν αὐτῆς πραγματικότητος καὶ ἀρύεται ἐκ ταύτης λαμπρὰν ἔμπνευσιν. Ἐν τῇ μάχῃ τοῦ ἵππικοῦ τὸ ἔδαφος εἶναι ὀλόκληρον ἐστρωμένον διὰ πτωμάτων· μεταξὺ τῶν ἐξηπλωμένων καὶ τεταμμένων βραχίωνων, δύο ἢ τρεῖς κεφαλαὶ νεκρῶν ἀνατρέπονται ἐπὶ τοῦ βάρους, ἔχουσαι ἀνοικτὸν τὸ στόμα μετ' ὅλης τῆς φρίκης τοῦ τελευταίου στεναγμοῦ.

(Ἀκολουθεῖ).

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΜΕΤΖΓΚΕΡ.

Ὁ ἰατρός, εἰς τὴν διὰ προστριβῆς θεραπείαν τοῦ ὀποίου πλεῖστοι ὄσοι μὲν καθ' ἡμέραν ἐν Βιησβάδεν ὑποβάλλονται καὶ τὴν ἰατρικὴν ἀρωγὴν τοῦ ὀποίου καὶ αὐτὴ ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας ἐπεκαλέσθη, ἐφ' ἱκανὸν ἐν Βιησβάδεν ἄλλοτε πρὸς τοῦτο παραμείνασα, ὁ ἰατρός τέλος ὄν πρὸ ὀλίγου ἔτι ἡ τσαρίνα εἰς Πετρούπολιν μετεκαλέσατο, ἐπίσης εἰς τὴν διὰ προστριβῆς θεραπείαν τὴν ἀνάκτησιν τῆς υγιείας αὐτῆς ἀναζητήσασα, ἣν ὁ διάσημος δόκτωρ Μέτζγκερ, διακείμενος ἐν Βιησβάδεν, ὀλλανδὸς τὴν καταγωγὴν καὶ ἔχων περίεργον ἱστορίαν, ἣν δι' ὀλίγων ἐν τοῖς κατωτέρω συνοψίζομεν.

Ὁ ἰατρός, εἰς ὃν ἡ τσαρίνα ἐπεδείξατο τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτῆς καὶ ὅστις ἐφάνη ἄξιος τῆς ἐμπιστοσύνης ταύτης, δὲν εἶναι ἐκ τῶν συνήθων· ὁ ἰατρός Μέτζγκερ ἦτο ἀρχαῖος ὑπάλληλος κρεωπώλου, μυηθεὶς εἰς τὴν γνῶσιν τῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀνατομίας διὰ τῆς παρατηρήσεως τῶν ζώων, ἅπερ ἔσφαζε καὶ ἐπῶλει. Ἰδίᾳ λεπτεπιλέπτως καὶ ἀκριβῶς ἐμελέτησε τὴν λειτουργίαν τῶν μυῶνων καὶ ἄνευ σχεδὸν μεταβατικῆς τινος παρεμβολῆς μετήγαγεν ἐκ τῶν ζώων εἰς τοὺς ὁμοίους αὐτῷ τὸ προϊόν τῶν εὐφυῶν αὐτοῦ σημειώσεων.

Αἱ ἀρχαὶ τοῦ σταδίου αὐτοῦ ἦσαν ὅμοιαι πρὸς τὰς ἀρχὰς πάντων τῶν ὁμοίων αὐτῷ· προφανῶς τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ ἐξήσκει ἄνευ διπλώματος ἐν τοῖς ἀμέσως περὶ αὐτὸν ἐδρικομένοις. Ἄλλ' ἀπροσδόκητοι θεράπεια ἐπέβρωσαν τὴν ψῆμην αὐτοῦ, ἐπεκταθεῖσαν ἀπὸ τᾶξεως εἰς τὰξιν μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν ἀνωτάτων. Ὁ Μέτζγκερ ἠδύνατο νὰ μείνῃ πρακτικὸς ἢ ἐμπειρικὸς ἰατρός βοῶν ἅμα καὶ ἀνθρωπίνων ὄντων, εἶδος θηριώδους καὶ μυστηριώδους μάγου ἐνσπεύροντος τρόμον καὶ προσελκύνοντος ἐν ταύτῃ· ἀλλὰ δὲν ἠθέλησεν. Ἐκέκτητο μεγάλην δραστηριότητα καὶ θαυμασίαν ἐγγίνοιαν, ἵνα μὴ εὐρίσκηται δὲ ἐν ἐναντιώσει πρὸς τοὺς κειμένους νόμους ὁ ὑπάλληλος κρεωπώλης ἐσπούδασε τὴν ἰατρικὴν. Ἀποφοιτήσας ἠδύνατο τοῦ λοιποῦ νὰ ἐξακτῆ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ μετὰ πάσης ἀσφαλείας καὶ δυνάμει τοῦ ἰατρικοῦ αὐτοῦ πτυχίου! Δὲν ὤφειλεν ὅμως

ν' ἀπομακρυνθῆ τῆς διὰ προστριβῆς θεραπείας, ἣν ἰδιαζόντως ἐμελέτησε, καθόσον ἠσθάνετο ὅτι ἐκεῖ ἔτεινε ἡ κλίσις αὐτοῦ. Καὶ ἐπέτυχε τάνυν ἡ πελατεία αὐτοῦ ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κατωτέρων ἅμα καὶ τῶν διασημοτέρων προσώπων.

Διότι ὁ Μέτζγκερ ἔλαβε φυσιολογικὴν εὐεργετικὴν ἰατροῦ. Οὐδένα ἀπέφυγεν, ἀλλὰ δὲν μετέβαινε καὶ πρὸς πᾶν πρόσωπον, ὅφ' οὗ προσεκαλεῖτο. Ἐγνώρισεν εἰς τοὺς ἐπιστήμους τοῦ κόσμου τούτου, ὅτι δὲν θὰ ἐτάρασσε τὴν ἀνάπαυσιν αὐτοῦ. Ὁ ἰατρός Μέτζγκερ θὰ μείνῃ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ τῇ . . . Ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας, οἱ πρίγκηπες, αἱ πρίγκηπισσαι, αἱ εἰς τὴν θεραπείαν αὐτοῦ ὑποβληθεῖσαν, ἠναγκάσθησαν νὰ μεταβῶσι παρ' αὐτῷ. Ὁ Μέτζγκερ ἐποίησατο ἐξαίρεσιν μόνον διὰ τὸν πάπαν, ὅστις εὔρηται ὡς ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐν τῷ Βατικανῷ. Μετέβη λοιπὸν εἰς Ρώμην.

Πρὸς τούτοις ἐσχάτως καὶ διὰ τὴν τσαρίναν ἐποίησατο ἐξαίρεσιν, καθόσον μετέβη καὶ εἰς Πετρούπολιν· τοῦτο ἀποδείκνυσιν ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐκάμφθη κατὰ τι. Τοῦτο εἶναι ἀποτέλεσμα διανοητικῆς προστριβῆς.

Ὁ Μέτζγκερ δὲν παρέχει τὰς ἰατρικὰς αὐτοῦ συμβουλὰς ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ αὐτοῦ οἴκῳ. Οἱ πελάται αὐτοῦ, ἐκ πασῶν τῶν γωνιῶν τοῦ κόσμου προερχόμενοι, συνηροῦζοντο πρὸ τινων ἐτῶν ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ Amstel-Hôtel, ὅ τινι πολλῶν ὠφελημάτων πρόξενος ἐγένετο. Οἱ ἀσθενεῖς προσήρχοντο αὐτῷ κατὰ σειρὰν καὶ διακείμεντες ἐπὶ τινα λεπτὰ ὑπεβάλλοντο εἰς τὴν μερικὴν διὰ προστριβῆς θεραπείαν, ἣς ἀνάγκην εἶχον καὶ ἦς τὴν ἐπιτυχίαν ἐξέμουνον. Παρὰ πάντων δὲ μεγάλων τε καὶ μικρῶν τὰς αὐτὰς ἐλάμβανεν ἀμοιβάς.

Πρόδηλον ὅτι μετὰ τῶν ἐπιτυχιῶν αὐτοῦ μετέτρεψε καὶ τὰς ἰδίας αὐτοῦ συνηθείας. Συχνότερον ἤδη ἀπέρχεται εἰς ἐπισκέψεις ἀσθενῶν.

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΗΤΗΡ.

ΔΙΗΓΗΜΑ.

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν).

Ἐνῷ ἤδη ἀνερχομένη εἰς τὰ λίαν μεμακρυσμένα προηγούμενα ἐσκέπτετο ταῦτα μετ' ἐπιμονῆς, ἥτις ἐδίδεν αὐτῇ ἐπιθυμίαν νὰ κλαύσῃ, φωνῆ ὀλίγον βραχνή, ἀλλ' ἱκανῶς σθεναρὰ, ἀντήχησεν εἰς τὰ ὦτα αὐτῆς.

— Μαμά, ὑπεσχέθην εἰς τὸν πατέρα μου νὰ μὴ σὰς ἀφήσω πλέον ἀλλ' ἢ μόνον ὅταν μὲ διατάξετε· θέλετε νὰ μείνω ὀλίγον μαζὶ σας; Ὁ πατήρ μου μὲ εἶπεν ὅτι σὰς ἀφίνει εἰς ἐμέ διὰ νὰ σὰς περιποιηθῶ.

Ὁ Ἐδμόνδος ἐπλησίασεν αὐτήν, ἥτις τὸν παρετήρει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχουσα βαρεῖς, τὴν κεφαλὴν καίουσαν καὶ σκεπτομένη ὅτι ἡ φωνὴ ἐκεῖνη τοῦ παιδός, ἦν ρανὶς ὕδατος διὰ τὴν δίψαν τῆς.

— Καί, ἔξέρετε μαμά; εἰμποροῦμε νὰ φιληθοῦμε ἡμεῖς οἱ δύο, μόνον ἐγὼ εἰμπορῶ τώρα νὰ σὰς φιλήσω.

Καὶ ἠσπάσθη πυρετωδῶς τὴν Ὀδίλην ἐπὶ τῆς μιᾶς παρεῖας.

— Ἐνθυμείσθε ὅταν ἤμην πολὺ ἀρρωστος καὶ μὲ εἶχετε φιλήσει;

— Τὸ ἐνθυμείσαι; ἐψιθύρισεν ἡ νεαρὰ γυνή, ἠττηθεῖσα ἐκ τῆς ἀναμνήσεως ἐκεῖνης.

— Ναι! εἶναι παράδοξον. Ἐλησμόνησα σχεδὸν ὅλα τὰ ἄλλα καὶ μόνον τοῦτο ἐνθυμοῦμαι καλῶς, τότε ὅμως δὲν σὰς ἐγνώριζα καὶ ἐνόμιζα ὅτι ἦτο ἡ μαμά.

Ἐπὶ στιγμὴν ἔστη σοβαρώτατος εἶτα δὲ ἐξηκολούθησεν.

— Ἡ ἀληθὴς μήτηρ μου, πιστεύω ὅτι εἶναι πολὺ νύχαριστημένη ἐκεῖ ἐπάνω, διότι εἰσθε πρᾶγματι ἡ δευτέρα μήτηρ μου!

— Πήγαινε παιδί μου, εἶπεν ἡ Ὀδίλη σφίγγουσα τὴν χεῖρα αὐτοῦ.